

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 47 [792] | Субота, 27 листопада 1982 року | Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ЦК КПРС

22 листопада 1982 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав і обговорив доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР тов. М. К. Байбакова «Про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік» і міністра фінансів СРСР тов. В. Ф. Гарбузова «Про Державний бюджет СРСР на 1983 рік».

З великою промовою на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов.

Пленум ЦК КПРС одностайно прийняв постанову, в якій схвалив в основному проект Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР і Державного бюджету СРСР на 1983 рік. Раді Міністрів СРСР доручено внести зазначені проекти на розгляд Верховної Ради СРСР.

Пленум цілком і повністю схвалив практичну діяльність Політбюро ЦК КПРС по втіленню в життя виробленого XXVI з'їздом партії курсу в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, здійсненню завдань комуністичного будівництва.

Пленум постановив схвалити положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Андропова Ю. В. на Пленумі ЦК КПРС, і покласти їх в основу діяльності всіх партійних організацій.

Підкреслюючи особливо важливе значення успішного виконання плану економічного і соціального розвитку на 1983 рік для п'ятиріччя в цілому, Пленум ЦК звернув увагу партійних, радянських, господарських та інших організацій, трудових колективів на необхідність спрямувати всі зусилля на реалізацію надзвичайно важливого завдання, висушеного XXVI з'їздом партії, — посилення інтенсифікації суспільного виробництва та

підвищення ефективності народного господарства.

Першорядна увага, підкреслюється в постанові, повинна бути приділена виконанню рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, реалізації Продовольчої програми СРСР, планомірному розвитку паливно-енергетичного комплексу, дальшому піднесенню матеріального і культурного рівня життя радянських людей.

Пленум Центрального Комітету КПРС висловив тверду впевненість у тому, що робітники, колгоспники, інтелігенція, всі трудящі нашої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини, тісно згуртовані навколо Комуністичної партії, гідно зустрінуть шістдесятиріччя утворення Союзу РСР, ознаменують 1983 рік новими зверненнями в господарському і культурному будівництві, забезпечать далі успішне просування країни по ленінському шляху до комунізму.

Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання.

Пленум ЦК перевів з кандидатур у члени Політбюро ЦК КПРС тов. Г. А. Алієва.

Пленум ЦК увільнив тов. А. П. Кириленку від обов'язків члена Політбюро ЦК і секретаря ЦК КПРС за станом здоров'я і в зв'язку з його особистим проханням. Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов відзначив, що тов. А. П. Кириленко довгі роки активно працював як у місцевих партійних органах, так і в Центральному Комітеті КПРС і ми віддаємо належне його заслугам перед партією і країною.

Пленум ЦК обрав секретарем ЦК КПРС тов. М. І. Рижкова.

Пленум ЦК схвалив постанову Центрального Комітету КПРС, Президії Вер-

ховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР «Про увічнення пам'яті Леоніда Ілліча Брежнєва».

Враховуючи історичні заслуги вірного продовжувача великої справи Леніна, видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, полум'яного борця за мир і комунізм Леоніда Ілліча Брежнєва і з метою увічнення його пам'яті, Центральный Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР постановили перейменувати місто Набережні Човни в місто Брежнєв; Черьомушкінський район міста Москви в Брежнєвський район; Заводський район міста Дніпропетровська в Брежнєвський район.

Ім'я Л. І. Брежнєва вирішено присвоїти ряду підприємств, навчальних закладів, Зоряному містечку (Московська область), атомному криголаму «Арктика», навчальній танковій дивізії, де служив Л. І. Брежнєв, новим площам у містах Москві, Ленінграді, Києві, Алма-Аті і Дніпропетровську, кораблю Військово-Морського Флоту, морському пасажирському судну.

Встановлюються 12 стипендій імені Л. І. Брежнєва для студентів трьох вузів.

Будуть встановлені меморіальні пам'ятні дошки на Дніпровському металургійному заводі ім. Дзержинського, де працював Л. І. Брежнєв, на будинку Дніпропетровського інституту ім. Арсенієва, де він учився, і на будинку № 26 по Кутузовському проспекту в місті Москві, де він жив.

На могилі Л. І. Брежнєва на Красній площі біля Кремлівської стіни буде встановлено бюст.

(ТАРС).

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ

У Видавництві політичної літератури вийшов у світ дев'ятий том праць Л. І. Брежнєва «Ленінським курсом» (березень 1981 — червень 1982 р.).

Том відкривається спогадами «Життя за заводським гудком» і «Почуття Батьківщини», які стали для радянських людей, для колективів багатьох країн підручниками життя і боротьби.

У творах, які увійшли в том, відображена багаторанна діяльність КПРС по втіленню в життя історич-

них рішень XXVI з'їзду партії.

У матеріалах збірника містяться нові важливі положення, що стосуються проведення партією ленінської національної політики, переконливо показано її великі досягнення, визначено завдання на сучасному етапі.

Широко представлені в книзі матеріали, які розкривають наполегливу і послідовну роботу КПРС і Радянської держави по втіленню в життя Програми миру для 80-х років.

Вміщені у збірнику праці мають велике теоретичне і практичне значення. В них сконцентрований багатий досвід зовнішньої і внутрішньої політики Комуністичної партії. Вони озброюють комуністів, усіх радянських людей ясним розумінням складних і відповідальних завдань, які мають бути розв'язані, дають змогу бачити перспективи розвитку нашого суспільства, вказують шляхи боротьби за здійснення політики партії.

22 листопада 1982 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС. З великою промовою на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Ю. В. Андропов.

Пленум ЦК КПРС одностайно прийняв в обговорених питаннях постанову.

На сесії Верховної Ради СРСР

Москва. (ТАРС) 23 листопада у Великому Кремлівському палаці почала роботу сьома сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання.

О 10 годині ранку відкрився спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати зустріли товаришів Ю. В. Андропова, Г. А. Алієва, М. С. Горбачова, В. В. Гришину, А. А. Громіко, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Щербинського, П. Н. Демічева, В. І. Долгих, Т. Я. Кисельова, В. В. Кузнецова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Зимініна, І. В. Капітонова, К. В. Русакова, М. І. Рижкова.

Депутати вшанували хвилиною мовчання пам'ять видатного керівника Комуністичної партії і Радянської держави, найвищого діяча міжнародного комуністичного і робітничого руху, невтомного борця за мир і дружбу народів Леоніда Ілліча Брежнєва.

Потім депутати затвердили порядок денний сесії, на обговорення якої винесено питання: про обрання членів Президії Верховної Ради СРСР; про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у 1982 році; про Державний бюджет СРСР на 1983 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1981 рік; про проект Закону СРСР про державний кордон СРСР; про утворення постійних комісій по енергетиці Ради Союзу і Ради Національностей; про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

Депутати одностайно прийняли постанову про обрання Генерального секретаря ЦК КПРС депутата Ю. В. Андропова членом Президії Верховної Ради СРСР. Членами Президії Верховної Ради СРСР обрані також депутати С. О. Шалаєв і М. Г. Басов.

З доповіддю про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР

на 1983 рік і хід виконання плану в 1982 році виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР депутат М. К. Байбаков.

Доповідач відзначив, що Пленум ЦК КПРС, який відбувся напередодні сесії, обговорив і в основному схвалив Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік. У промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова дано всебічний аналіз сучасного стану радянської економіки, визначено актуальні завдання, які стоять перед народним господарством.

Доповідач охарактеризував очікувані підсумки розвитку народного господарства в 1982 році, а потім спинився на основних завданнях плану на 1983 рік. План розроблений відповідно до соціально-економічної стратегії КПРС, спрямованої на прискорення інтенсифікації всіх галузей суспільного виробництва і підвищення його ефективності, широке впровадження досягнень науки і техніки, модернізацію базових галузей промисловості і транспорту, послідовний і швидкий розвиток агропромислового комплексу, збільшення випуску товарів народного споживання, здійснення суворого режиму економії в народному господарстві. Розв'язання цих завдань забезпечить далі піднесення добробуту радянських людей, зростання кінцевих результатів роботи, зміцнення обороноздатності країни.

У плані знайшли відображення вимоги партії і Радянського уряду до дальшого вдосконалення планування і господарського механізму.

Порівняно з першими двома роками п'ятиріччя підвищуються темпи зростання і збільшуються абсолютні прирости національного доходу, виробництва промислової і сільськогосподарської продукції. У 1983 році передбачається забезпечити приріст національного доходу, використуваного на споживання і нагромадження, на 3,3 процента. Намічено випередження приросту продукції групи «Б» промисловості порівняно з гру-

пою «А». Вона збільшиться на 3,5 процента проти 3,1 процента по групі «А».

Генеральний курс нашої партії на першочергове розв'язання соціальних проблем і зростання добробуту народу знайшов втілення у схваленій травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС Продовольчої програмі, сказав далі М. К. Байбаков. Ця багатогранна цільова програма, є найважливішою складовою частиною економічної стратегії партії. План на 1983 рік по розвитку галузей агропромислового комплексу розроблений відповідно до завдань п'ятирічного плану і Продовольчої програми. Валова продукція сільського господарства в 1983 році зростає порівняно з 1982 роком на 10,5 процента.

Буде продовжено здійснення намічених XXVI з'їздом КПРС заходів по розв'язанню великих соціальних проблем і підвищенню матеріального та культурного рівня життя радянського народу. Широком фронтом вестиметься житлове будівництво. Намічається ввести в експлуатацію жилі будинки загальною площею 106,6 мільйона квадратних метрів, що перевищує завдання п'ятирічного плану на цей рік.

Передбачається далі розв'язати економічні і соціальні проблеми розвитку усіх союзних республік і економічних районів.

З доповіддю про Державний бюджет СРСР на 1983 рік і про виконання бюджету за 1981 рік виступив міністр фінансів СРСР депутат В. Ф. Гарбузов.

Державний бюджет СРСР на 1983 рік, сказав доповідач, розроблений виходячи з рішень XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС. Він складений відповідно до Державного плану і забезпечує необхідними коштами далі піднесення економіки і народного добробуту, зміцнення обороноздатності країни.

На затвердження Верховної Ради СРСР бюджет вноситься по доходах у сумі 354 мільярди карбованців, по видатках — 353,8 мільярда карбованців. Перевищення доходів над видатками становитиме 0,2 мільярда карбованців.

ЗАКОН КОЛЕКТИВІЗМУ

У комітеті профспілки Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» нам сказали, що одним з передових колективів у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР є бригада по обробці виробів із терморезистивних пластмас, яку очолює член УТОГ Світлана Андріївна Кібляр. Всі шістнадцять жінок, котрі працюють тут, мають значний стаж роботи в колективі. Досвід та висока професійна майстерність дають змогу місячні планові завдання постійно виконувати на 140—150 процентів.

Зосереджено працюють трудівниці на робочих місцях. Кожна оброблена деталь негайно надходить на складальну дільницю, щоб в умілих руках інших кваліфікованих спеціалістів перетворитися на готові вироби: реле РПУ-2, РПУ-2П, РПС чи штепсельні з'єднання ШСВ-20.

Понад двадцять різноманітних деталей обробляють в бригаді. Причому, якість праці поставлено тут на перше місце. Адже продукція, виготовлена з оброблених бригадою пластмасових деталей, позначена державним Знаком якості. Це почесно, і, водночас, відповідально.

Більше десяти років трудиться в бригаді Олена Іванівна Корцова. Зупинивши на хвилину настільно-нарізне пристосування для калібрів різьби утримувача, що призначений для виробу ШСВ-20, жінка розповіла:

— Протягом зміни я здаю близько 1500—1600 таких утримувачів, що значно вище планового завдання. Роботою я задоволена. Сьогодні доводиться обробляти одну деталь, а завтра попадеться щось інше. На будь-якій операції навчилася працювати швидко і якісно. Ко-

лективом також задоволена: звикла до всіх, подружилася.

Марія Юхимівна Григорчук на спеціальному пристосуванні доводить «до кондиції» каркаси для проміжного реле. Довідавшись про те, що бригада трудиться за методом єдиного наряду, ми попросили її поділитися думками з приводу передової форми організації праці.

— План колективу став тепер для кожного з нас законом, — пояснила робітниця. — Раніше було так: виготовила свою кількість деталей і спокійна. Нікому не було діла до сусідки: впоралася вона із завданням, чи ні. Дивно, але ми тоді чомусь не усвідомлювали такої простої істини: навіть без однієї деталі виробу не складеш! Тепер інша річ. Коли зробила я, наприклад, свою норму, а в котрійсь з подруг ще гора недоброблених деталей, прийду їй на виручку. Не сидять, склавши руки, й інші робітниці. Завжди допоможуть одна одній. Такий у нас прижився закон — закон робітничого колективізму.

Останніми роками тут, у зразковому колективі, сталися помітні зміни: ручна праця поступилася високопродуктивним і високоякісним верстатам. Лише окремі операції поки що виконуються вручну.

По-ударному трудяться всі члени бригади С. А. Кібляр. У тому, що цех по переробці пластмас цього року нагороджували перехідним Червоним прапором підприємства — заслуга й цього невеликого, але згуртованого колективу, який прагне високими трудовими звершеннями відзначити ювілей Країни Рад.

В. ГАЙДУК.

м. Київ.

Наладчику дільниці намотування Запорізького УВП І. О. Тимошенку присвоєно звання «Майстер — золоті руки». На його рахунку чимало рацпропозицій, що полегшують ремонт верстатів.

Фото І. МІНЬКА.

Зміцнювати трудоу дисципліну

У Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт», на підприємствах державної промисловості проводиться велика робота по зміцненню трудової дисципліни.

Більшість глухих працює чесно і добросовісно. Приклад у цьому подають трудівники складального цеху виробничого об'єднання, який очолює Галина Дмитрівна Малова. Зразковими у праці і поведінці зарекомендували себе також члени колективу інструментального цеху Е. П. Ремінський, П. І. Жила, О. І. Іванов.

Однак в окремих колективах ще трапляються випадки прогулів, запізнь на роботу. Тільки на учбово-виробничих підприємствах та у Донецькому виробничому об'єднанні прогули становлять 2204 людино-дні. Є велика кількість невиходів з дозволу адміністрації.

Виробничий відділ УТОГ «Електромагніт» та первинні організації Товариства Артемівського УВП ще мало приділяють уваги закріпленню кадрів на підприємствах. Звідси — значна їх плинність. Протягом дев'яти місяців цього року з Донецького виробничого об'єднання звільнилось 42 робітники, Артемівського та Єнакіївського відповідно — 11 та 12.

Нещодавно відбувся семінар керівників низових відділів УТОГ і культзакладів області, на якому обговорювалася передова стаття газети «Правда» «Організованість, діловитість, дисципліна».

Учасники семінару намітили конкретні заходи, що передбачають поліпшення дисципліни у трудових колективах міста і області, а також у сільському господарстві.

П. КРУГЛЯК.

ДАРУЙ ВОГОНЬ ДУШІ СВОЄЇ

На базі Болградського будинку культури Республіканські курси підготовки і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів УТОГ спільно в Науково-методичним кабінетом клубної роботи УТОГ провели семінар-практикум для директорів районних культзакладів Товариства південних областей: Херсонської, Кримської, Одеської, Миколаївської, Запорізької, Черкаської і Донецької.

Навчальна програма семінару була насичена і тематично різноманітна. Працівники Болградського культзакладу разом з активом Одеського об'єднання добре підготувалися до огляду й продемонстрували такі масові заходи: вечір-зустріч «Люди нашого Товариства», присвячену 50-річчю УТОГ; тематичний вечір «Моя Батьківщина — СРСР», присвячений 60-річчю утворення СРСР, виїзний вечір-вшанування передовика сільського господарства А. Г. Готки «Слава рукам працюючим».

На відкритті семінару були присутні другий секретар Болградського райкому Компартії України Ю. П. Арнаутов, голова комісії по роботі серед глухих Одеського обкому профспілок І. А. Сабуров. Вони гаряче привітали культармійців з початком роботи семінару і побажали їм творчих успіхів.

З діяльністю Болградського будинку культури ознайомила учасників семінару його директор Т. А. Нестерова, яка розповіла про планування і організацію культмасової роботи, про заходи, що користуються найбільшою популярністю у відвідувачів. Один з цих заходів — вечір-зустріч передовиків двох поколінь «Люди нашого Товариства» — відбувся того ж дня. Проходив він під девізом: «Нам — 50».

О 18-00 прозвучали позивні: перші такти пісні «Наша біографія». Так розпочалася розповідь про двох представників різних поколінь, членів УТОГ Олега Георгійовича Ягельницького і Олександра Кузьмича Петухова. Перший з них прийшов у Товариство з перших днів його заснування. Був одним з організаторів обласних відділів УТОГ у Західній Україні. За роки війни нагороджений двома медалями. Трудова книжка Ягельниць-

кого з додатковими вкладеними сторінками: не вистачає місця для заохочень, подяк, нагород. І хоча ветеран на заслуженому відпочинку, він продовжує трудитися у виробничому об'єднанні «Електрик», активіст громадського життя. Девіз О. Г. Ягельницького «Ударно працювати в ім'я миру і щастя людей».

Олександр Кузьмич Петухов прийшов у Товариство в 1957 році. Люди допомогли чотирнадцятирічному підлітку знайти своє місце в житті. Сашко здобув освіту, обрав роботу до душі, займався спортом. В даний час він директор спорткомплексу, досвідчений тренер з дзю-до.

Нотатки з семінару

Протягом усієї зустрічі присутні відчували лейтмотив заходу, його головне виховне спрямування: Товариство, як добра мати, постійно піклується про своїх нечууючих, допомагає знайти своє місце в житті, самоутвердитися в праці, в кінцевому підсумку — стати повноправним господарем своєї долі. І як підтвердження цієї думки прозвучали слова, з якими звернувся О. Г. Ягельницький до школярів, яких цього дня урочисто приймали до членів УТОГ.

— Я без Товариства не можу жити. Тому, що цю книжечку — «Квиток члена УТОГ» я ношу вже 50 років. Тому, що Товариство — це все моє життя. То ж нехай воно стане і вашим життям, дорогі мої друзі! Віддайте всі свої сили, енергію, талант на його дальший розвиток і розквіт і ви дізнаєтесь, що таке щастя!

На цій зустрічі показали свою майстерність в показовому виступі з дзю-до вихованці О. К. Петухова. Це був не тільки добрий наочний матеріал підсумку праці тренера і красиве естетичне видовище, але й чудова пропаганда спорту.

Наступного дня учасники семінару внімали в колгосп «Комуніст» Ренійського району на вечір-вшанування передовика сільського госпо-

дарства А. Г. Готки. Цей захід характерний справжнім злетом творчих сил, він вдихнув заряд енергії і позитивних емоцій і в організаторів вечора і в його учасників.

Вечір розпочався о 20-00, маючи на меті зібрати більше відвідувачів. І справді, зал місцевого культзакладу був переповнений, про що голова колгоспу відзначив: «Я не пригадую, щоб стільки людей збиралося у клубі...». Прийшло майже все село. Всі очікували цікавої програми і сподівання односельців А. Г. Готки справдились — вечір вийшов на славу.

...На екрані кольоровий фільм про сьогодення колгоспу «Комуніст». Поля, будинки, ферми. Школа, Будинок культури. А ось і сам А. Г. Готка, поруч дружина, діти. І, зрозуміло, його робота. Скрізь потрібні його працюючі руки. І завжди він серед людей: друзів по роботі, рідних і близьких, у колі дітей. Це їм він дарує тепло своїх рук і безкорисливу любов свого серця.

Вручають трудівникові хліб-сіль з низьким укліном звучать слова вдячності на його адресу. Запам'яталися, зокрема, слова голови Одеського об'єднання УТОГ В. І. Семенової, яка сказала: «Працюю людині високо цінують в нашій країні. Подивіться у зал — він переповнений. Ваші односельці, які дружно зібралися тут, щоб висловити Вам свою повагу і шану, підтвердження тому. Хай щастить вам!».

Учасники художньої самодіяльності дали великий святковий концерт. З неабияким інтересом дивилися глядачі виступ агітбригади і вокально-інструментального ансамблю. Довго не встихали оплески.

Зональні семінари для працівників культзакладів впроваджено чотири роки тому. Строк невеликий, але, як показує практика, справа ця безсумнівно потрібна і корисна. Хочеться вірити, що великий позитивний досвід, набутий на подібних семінарах, стане надбанням усіх колективів культзакладів, допоможе їм краще організувати культурно-масову роботу.

Р. КОХАНОВСЬКА,
методист з клубної роботи
Науково-методичного
кабінету УТОГ.

На Полтавському УВП-2 велика увага приділяється поліпшенню якості продукції.

Змінний майстер Ю. А. Верещак (на знімку праворуч) разом з членами бригади слюсарів-складальників (зліва направо) В. Н. Ладіною, В. К. Гришком, А. І. Клочко, А. А. Горохно обговорюють якість щойно складених електромагнітів, намічають заходи, що позитивно вплинуть на успішну працю.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

На львівському швейному підприємстві «Силует» постійно організовується навчання молодих робітників. Вони відвідують виробничо-технічні курси, школи економічних знань, школу по вивченню передового досвіду.

Заняття проводять спеціалісти підприємства: головний технолог, начальники відділів, інженери-механіки, економісти.

До програми шкіл входять питання по вивченню передової техніки і технології, економіки, передових ме-

Підвищують майстерність

тодів праці. На практичних заняттях передові робітниці і технологи діляться досвідом роботи, показують швидкісні прийоми обробки виробів.

Минулого навчального року у школах навчалася 160 трудівниць, цього року значно більше — 230.

Заняття в школах допомагають набувати теоретичного і практичного досвіду, підвищувати майстерність,

дають можливість щороку підвищувати розряд 20—30 трудівницям.

Наприклад, Н. І. Бардашевська, А. М. Артамонова, С. Г. Гулявська, А. С. Гаврилів прийшли на підприємство ученицями. Нині всі вони — висококваліфіковані швачки — резервістки, які практично можуть виконати будь-яку операцію по пошиттю чоловічих сорочок. Біль-

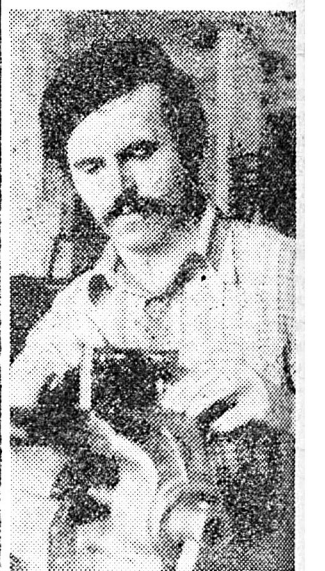
шість з них беруть участь у конкурсі «Краща за професією» і виборюють призові місця. Тепер вони вже самі передають виробничий досвід молодим робітницям.

Це, в свою чергу, допомагає багатьом трудівницям працювати старанно, з випередженням виробничої програми. Серед правофлангових одинадцяті п'ятирічкш швачки — Г. І. Тимченко,

А. С. Ферко, Н. І. Гончарова, О. П. Кись. На їх трудовому календарі — вже 1984 рік. Не відстає від них пакувальниця М. Г. Шейгець, різальник Ю. С. Рижко та інші.

Головне завдання, що стоїть нині перед колективом підприємства, достроково виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання, взяті на честь 60-річчя утворення СРСР.

І. ДАНИЛЮК,
директор Львівського
швейного підприємства
«Силует».

Успішно несе трудову вахту на честь ювілею Країни Рад слюсар-інструментальник Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Григорій Петрович Осонський. Виробничі завдання він постійно виконує на 160 процентів при відмінній якості продукції.

Фото І. ПОСІПЕНКА.

ПОДВИГ КОМСОМОЛЬЦІВ ХОТИНА

Якщо пройти по центральній алеї в кінець Чернівецького кладовища, то вона приведе вас до обеліску з комсомольським значком. Біля підніжжя його на чорному граніті викарбувано імена розстріляних на цьому місці і тут же захованих Героя Радянського Союзу Кузьми Галкіна — керівника Хотинської підпільної організації, Володимира Манченка, Дмитра Семенчука, Олександра Непомняшого, Миколи Салтанчука — членів штабу Хотинської підпільної організації.

Це сталося в такий же осінній день 40 років тому, 24 жовтня 1942 року.

А сьогодні сюди прийшли учні спецшколи-інтернату № 2 із своєю піонервожатою Ніною Юрївною Крячковою на урочисту лінійку, щоб вшанувати пам'ять полеглих від рук фашистів за наше світле майбутнє.

Вишукувалась поче с на варта, суворі і мовчазні обличчя дітей.

І ось лунає голос ведучого: Стий, нащадку!

Серцю бій притишати звели. Пам'яті безсмертних

поклонися,
Що життя за тебе віддали. Вічно буде на землі бути

3 лап фашизму виврана весна.

Вічно люди будуть пам'ятати

Подвиг комсомольців

Хотина. Ці слова пломеніють на пам'ятнику, який стоїть на правому березі Дністра, в древньому місті Хотині.

Потім викладач історії, комсомолец 40-х років А. В. Онуляк розповів дітям про подвиг комсомольців-хотинців, про те, як юні герої-підпільники розклеювали листівки і заклики, псували телефонний зв'язок, палили військові склади і казарми, збирали зброю.

На честь 24-ї роковини Великого Жовтня і 1 Травня комсомольці вивішували

в місті червоні прапори.

Агенти гестапо доклали багато сил, щоб розкрити підпільну організацію в Хотині, та комсомольці були невловимими.

Восени 1942 року їм удалось вистежити сміливих народних месників. Юних підпільників довго катували в Чернівецькій тюрмі, але не зломити їх мужності.

Комсомольці Кузьма Галкін, Володимир Манченко, Дмитро Семенчук, Олександр Непомнящий, Микола Салтанчук були розстріляні, інші члени підпільної організації засуджені фашистами на каторгу.

Вони загинули молодими, повними сил і енергії. Кузьма Галкін не дожив до свого повноліття лише одного дня, 25 жовтня 1944 року йому виповнилося б 18 років.

До підніжжя обеліска учні покладають квіти, урочисто лунають вірші і пісні, присвячені героям-комсомольцям.

Тут же біля пам'ятника А. В. Онуляк урочисто вручив комсомольські квитки Наді Горайчук, Віоріці Міндреску, Галі Курелюк, Ірі Козьмич.

І. ЗИМИЛЕВИЧ.

м. Чернівці.

На знімку: вручення комсомольських квитків.

Фото автора.

ЗГАДУЮ НАСТАВНИКІВ

Минулого року я закінчив Миргородську спецшколу-інтернат для слабобачущих дітей і відразу ж влаштувався працювати на Запорізьке УВП. У бригаді слюсарів-складальників, куди я потрапив, мене прийняли тепло і радо. Майстри Н. Ніконенко та В. Хоменко познайомили з кращими виробничниками, гуртом допомогли мені освоїти нелегку, але почесну професію слюсаря-складальника.

За час праці на підприємстві я багато чого навчився, відчув силу колективу, відповідальність перед ним.

Довідавшись, що в мене є бажання вчитися далі, товариші схвалили моє рішення.

Удень — робота, а після зміни сідав за підручники, ретельно готувався до вступних іспитів.

І ось всі випробування позаду. Нині я — студент першого курсу Гомельського

машинобудівного технікуму.

Але й тут, на білоруській землі, згадую своїх наставників, котрі стали мені широкими друзями і порадиниками. Дякую їм за науку, за батьківське піклування не тільки про мене, а про багатьох таких як я — молодих виробничників підприємства.

В. ІНДЕНКО,
студент I курсу
Гомельського машинобудівного технікуму.

ЕКСКУРСІЇ ДО МУЗЕЮ

З дня відкриття філіалу державного музею В. І. Леніна у Києві, для членів УТОГ, що відпочивають в оздоровчому закладі «Сосновий бір» у Пущі-Водиці, стало доброю традицією проводити екскурсії до музею, щоб віддати данину шани і поваги вождю світового пролетаріату, засновнику

Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Так і було того разу. Відпочиваючи з усіх куточків нашої країни — Омська, Петрозаводська, Мінська, Донецька, Одеси — люди різних національностей, представники різних товариств — побували в музеї Володимира Ілліча Леніна,

оглянули експозицію, що значно поповнилася останніми роками.

Організовує ці та інші змістовні і цікаві культурно-масові заходи завідувач клубом будинку відпочинку «Сосновий бір» Н. Ф. Гребенюк.

П. РУДЕНКО,
учасник екскурсії.

ДОПОМАГАЄМО КОЛГОСПНИКАМ

Уже з перших днів нового навчального року ми, учні Новоушицької школи-інтернату для глухих дітей, що на Хмельниччині, вирішили внести свою посильну частку праці у виконання Продовольчої програми.

Спочатку ми рвали фрук-

ти у своєму шкільному саду, збирали овочі на ділянках, а потім допомагали трудівникам колгоспу «Поділля» села Браїловка.

Нами очищено 182 тонни качанів кукурудзи.

Старанно попрацювали С. Антонова, Л. Моторна, В. Луценко, В. Беженар,

Л. Фещук, І. Куликовський, Т. Верхогляд, В. Комирнюк, М. Яцьков, С. Марценюк, В. Косковецький, В. Мішиніна, Н. Ярош, О. Кубишка, Г. Ярош, М. Момот.

Учні 10 класу Новоушицької школи-інтернату для глухих дітей. Хмельницька область.

ЦІКАВО, ЗАХОПЛЮЄ

До вечора відпочинку, який недавно відбувся у Лебединській спецшколі-інтернаті, діти почали готуватися заздалегідь і виявили певну кмітливість і винахідливість. Завчасно було продумано масові ігри, конкурси, вікторини, складено нову програму концерту художньої самодіяльності.

І ось довгожданий день настав. Театралізована ви-

става, якою розпочався вечір відпочинку, не залишила байдужих у залі. Конкурси, вікторини скликали стільки учасників, що майже не залишилося болільників. Інсценівка «В перукарні» викликала дружній сміх і щедрі оплески. Потім усіх захопили цікаві ігри. А на закін-

чення діти закружляли у вихорі танців.

Активну участь в організації вечора відпочинку, який надовго залишиться в пам'яті дітей, взяв С. Пальгуй та інші.

Л. ПЕРЕЛИГІНА,
секретар комсомольської організації спецшколи-інтернату.

Радісне свято

На Дніпродзержинському УВП є хороша традиція — випускників групи виробничого навчання посвячувати в робітничий клас.

Нещодавно в Будинку культури глухих відбувся вечір, присвячений цій події. У залі — випускники виробничого навчання, їх наставники, ветерани праці.

З напутнім словом до юнаків та дівчат звернувся: заступник директора УВП з виховної роботи Р. І. Хижиченко, член бюро первинної комсомольської організації Н. В. Іванчук, наставни-

ки. Вони сказали, що всі випускники виробничого навчання залишилися працювати на підприємстві і нарівні з кадровими робітниками будуть успішно трудитися над виконанням виробничої програми свого колективу.

Випускникам вручили «Путівки в трудове життя», квіти.

У відповідь на батьківське піклування про молоду зміну, юнаки пообіцяли продов-

жувати традиції трудового колективу, бути хорошими робітниками, активними будівниками комунізму.

Голова первинної організації УТОГ, передовик виробництва Н. Ф. Шаповалов вручив випускникам вимпел з підписами ветеранів праці.

На закінчення радісного свята в Будинку культури відбувся концерт, підготовлений учасниками художньої самодіяльності підприємства.

Л. ГУСАК,
перекладач Дніпродзержинського УВП.
Дніпропетровська область.

За високі показники

Зі славними трудовими звершеннями йде назустріч 60-річчю утворення Союзу РСР колектив Ужгородського УВП-2. За третій квартал трудівники підприємства зайняли третє місце серед виробничих колективів обласного центру.

А нещодавно член бюро Ужгородського міського Компартії України, голова Ревізійної комісії Л. З. Мінченко в урочистій обстанов-

ці вручив колективу підприємства Почесну грамоту. Він поздоровив робітників, інженерно-технічних працівників і службовців з досягненням у праці, побажав нових трудових звершень.

За високі показники і дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань колективу дільниці № 2 було вручено перехідний Червоний прапор підприємства, а передовим трудівникам —

почесні грамоти і грошові премії.

Нагороджених тепло поздоровив директор підприємства Ф. Ю. Шутяк.

По закінченні урочистої частини силами аматорів сцени обласного Будинку культури було дано концерт художньої самодіяльності.

С. БАЙКЕНОВА-ГУЛЕЙ,
член ради Закарпатського будинку культури УТОГ.

Гори кличуть

Є неспокійне плем'я людей, здатних у будь-яку пору року вирушити з рюкзаками в тривожну казку гір, назустріч сонцю і вітру, труднощам і небезпеці. Саме такі наші хлопці, котрі мріють змінити домашній затішок на намет і нічліг просто зоряного неба, котрі сміли-

во йдуть на штурм засніжених перевалів і підступних льодовиків. І їм скоряються величні вершини, постають у всій красі дзеркальні плеся гірських озер, розкриває свої таємниці віковий аргонів ліс.

Гірсько-пішохідний турпохід по Центрально-Західному Кавказу за маршрутом складної категорії «Ельбрус-Домбай-Архыз-Ріца» був присвячений 60-річчю утворення СРСР і 50-річчю УТОГ і зібрав ентузіастів з України та Російської Федерації. У складі групи, до якої увійшло 15 туристів, були й нечуючі кияни — інженер КДВО «Контакт» В. П. Некрасов, випускник Київської спецшколи-інтернату № 6 А. Е. Егер, брати Наумови з Київського радіозаводу. Вони вже мали неабиякий досвід участі у походах. Серед туристів був також ветеран гірського туризму Б. П. Гунько з м. Ростова, котрий, незважаючи на роки, давно вже закоханий у гори і постійно бере участь у подібних походах.

Спочатку ми прибули поїздом до Кисловодська, потім автобусом до гірського аула Хурзук. Звідти і розпочався перехід. Крутою не-

торованою стежкою, через альпійські луки, крізь незаймані куточки природи дісталися підніжжя Ельбрусу.

— Яка сила! Яка краса! Щоразу чулися захоплені вигукі спортсменів.

Але природа не одразу розкривала свою велич і красу. Доводилося в несприятливих кліматичних умовах долати снігові і льодові перевали, підкорювати 3- і 4-тисячні висоти. Проте зусилля і наполегливість туристів були щедро винагороджені.

...Похід завершено. Пройдено гірськими стежками, сніговими перевалами і льодовиками понад 300 кілометрів, взято сім висот — рубежів. Кінцевий етап переходу завершився біля мальовничого озера Ріца, звідки група прибула до Сочі, до теплого Чорного моря.

Ми не прощаємося з вами, гори, ми тільки кажемо: «До побачення! До зустрічі на нових неторованих стежках і невідкритих перевалах, ми повернемося до вас, щоб пройти більш складним шляхом».

Ю. ЦЕРКОВНИКОВ,
керівник турпоходу,
ветеран гірського туризму.
Фото автора.

м. Київ.

У мальовничих горах Кавказу сніг не тане круглий рік, але тим, хто штурмує висоту, зовсім не зимно.

Подолавши перевал висотою 3650 метрів, учасники турпоходу сфотографувалися на спомин.

ВІДКРИТТЯ третьої зони огляду художньої самодіяльності відбулось 19 листопада у м. Запоріжжі. Свято аматорського мистецтва тривало три дні — п'ятниця, субота, неділя.

Сценічну довершеність демонстрували цього разу колективи художньої самодіяльності семи обласних відділів УТОГ: Запорізького, Кіровоградського, Кримського, Миколаївського, Полтавського, Херсонського і Черкаського.

Першими перед глядачами виступили господарі сцени. Після слова-привітання голови Запорізького облвідділу УТОГ Людмили Іванівни Фролової і традиційного хліба-солі, глядачам було запропоновано виставу «А зорі тут тихі» за однойменною повістю Б. Васильєва у виконанні драматичного колективу Запорізького обласного будинку культури.

Загалом вистава справила добре враження. Та, на жаль, не обійшлося без, хоч і дрібних, недоліків. Хотілося б, щоб дівчата-солдати, які йшли на загибель, були зображені більш життєво і реально, щоб їх образи запам'ятались глядачеві, а для цього необхідно було поглибити індивідуальні характеристики кожної з них з притаманними їм звичками, манерами, поведінкою. Що стосується деяких недоробок, то будемо сподіватися, що режисер врахує їх у своїй подальшій роботі над спектаклем, котрий заслуговує на те, щоб показати його широкому загалу не тільки у Запоріжжі, а й в інших містах. Слід відзначити позитивний вплив на роботу самодіяльного колективу режисера місцевого драматичного театру імені Шорса Віри Андріївни Тимченко.

З концертної програми запоріжців високої оцінки заслуговує ілюзійний номер «Водна феєрія» у виконанні робітника моторобудівного заводу Анатолія Резника і групи асистентів.

Черкаський обласний відділ представив на зональний огляд дві вистави, що їх виконав драматичний колектив Уманського будинку культури: «Наказ виконано» за п'єсою Я. Сербина і «Незабутній день» Б. Юнгера. Перший спектакль журі оці-

нило вищим балом, ніж дру- гий, хоч роботу над обома виставами проведено велику. На жаль, глядачі не побачили роботу драматичного колективу Черкаського обласного будинку культури. Виставу «Невидадена історія» за твором О. Толстого не було рекомендовано обласним журі на зональний огляд.

У концертній програмі добре виступили виконавці мімічних пісень Ганна Шлапаченко, Варвара Рибак (Черкаси) і Марія Плахута

слави художньої самодіяльності аматорів області. Всі танці, наприклад, були виконані невразно і не досить чітко.

З найкращого боку відзначились у концертній програмі колективи художньої самодіяльності Миколаївського облвідділу УТОГ. З вісімнадцяти показаних номерів тільки два одержали оцінку менше 14 балів. Всі інші оцінено на «добре». А пісня «Танець на барабані» у виконанні Наталії Сакви одержала відмінну оцінку. До ре-

поризький облвідділ УТОГ не виступали на зональному огляді з хореографічним жанром з тієї причини, що у них функціонують народні самодіяльні ансамблі танцю, котрі разом з іншими народними танцювальними ансамблями покажуть своє мистецтво на спеціальній зоні у м. Донецьку у грудні цього року. Можна сподіватися, що їх творчі досягнення ще попереду.

Колективи художньої самодіяльності Полтавського облвідділу УТОГ останнім часом помітно поживали свою роботу і досягли на зональному огляді певних успіхів. Особливо сподобались глядачам хореографічні номери. З трьох танців — два удостоєно відмінної оцінки, а один — доброї. Вдало виступили виконавиці мімічних пісень Ганна Пилипенко, Ганна Богданець і Світлана Лук'янова, а також ілюзійніст Анатолій Литвиненко, Іван Пузій і Микола Вацький.

Є у концертній програмі полтавчан і не зовсім вдалі номери. Наприклад, сценка «Екзамен». Такі художні номери не несуть ніякого смислового навантаження, а тому беспорядні в ідейно-художньому відношенні. Тематика багатьох сценок застаріла («Запалення совісті»).

Кіровоградці на цьому зональному огляді виступили, в основному, добре, та все ж не всі номери їх концертної програми однаково вдалі. Вкрай слабо поставлені сценки «Хто є хто?» і «Художник-модельєр». Зате дуже добре виконав вірш О. Суркова «Є така партія» Петро Вихневський. Заслужують на увагу і виконавці мімічних пісень Тамара Лапина та Іван Зеленський.

На середньому рівні виконали кіровоградці танці «Козачок», «Рукоділля» і інші.

Непокоять ті обставини, що Херсонський, Полтавський і Кіровоградський облвідділи УТОГ не поновили роботу драматичних колективів у своїх обласних будинках культури. Ім же слід також подумати про створення художньої самодіяльності у районних культзакладах.

І. САПОЖНИКОВ,
голова виїзного журі.

УСПІХИ І ПРОРАХУНКИ

(Умань). Гідну оцінку журі одержали виступи молодого жонглера Івана Рябченка та ілюзійністів Пилипа Рибак і Олександра Кавуна (всі вони із м. Черкас).

Однак, слід зазначити, що у концертній програмі колективів художньої самодіяльності Черкаського облвідділу УТОГ відсутня масовість. Концерт побудовано в основному на декількох виконавцях, які з'являються на сцені багато разів. Це говорить про те, що керівникам облвідділу і культзакладів слід надати найсерйознішої уваги розвитку художньої самодіяльності. Це особливо стосується працівників Черкаського будинку культури. Успіху домогтись не важко, адже тут багато здібних виконавців.

Херсонський обласний будинок культури показав концертну програму, у якій присутні різні жанри. Активну участь у виступах взяли нечуучі студенти медичного училища. Вони, можна сказати, виручили херсонців. Високу оцінку журі одержав Василь Панов за виконання пантомім (асистент Віктор Гуша) і за фокуси (асистентка Тетяна Андрюшина). Всі вони студенти Херсонського медучилища. Добру оцінку журі одержала також виконавиця вірша Г. Єфімова «Серце» Тамара Шебуняєва (режисер фірми «Таврія»).

Херсонському облвідділу УТОГ і обласному Будинку культури варто подумати над відновленням колишньої

чі, вона з неабияким успіхом виконала також індійський танець.

Однієї десятою долі балу не вистачило для відмінної оцінки талановитому виконавцю оригінального жанру — ілюзійністу-маніпулятору Михайлу Лойтеру.

Добре було виконано також і фінальний номер миколаївців — танець «Дружба народів».

Слабшим виявився у них драматичний жанр. Виставу «Першодіт» за п'єсою Ц. Соллодара не можна вважати вдалою роботою колективу. Та, враховуючи труднощі постановки цього глибоко психологічного твору, а також окремі вдалі творчі знахідки акторів, журі дало у цілому задовільну оцінку виставі.

Колективи художньої самодіяльності Кримського облвідділу УТОГ запропонували глядачам військово-патріотичну тематику. Сімферопольський будинок культури підготував композицію «Герої Аджимушкаю», а Севастопольський — літературно-музичну композицію «Шлях довжиною у 1418 днів». Краще прозвучала композиція сімферопольців, за що і одержала високу оцінку журі і глядачів.

Слід зазначити, що кримчани виконали велику роботу над обома композиціями, і, крім того, показали ряд номерів концертної програми.

До речі, Кримський і За-

Подбали про змістовний відпочинок

Ось і закінчився час відпочинку в «Сосновому бору».

Ми, нечуучі, у першу чергу вдячні перекладачеві В. С. Бойко, котра провела кілька цікавих екскурсій по містужерою Києву, ознайомила нас з пам'ятками старовини. Ми відвідали також «Український державний меморіальний комплекс історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років».

Особливо хочеться відзначити старанність цієї жінки, котра не шкодувала ні часу, ні зусиль, щоб усі нечуучі проводили своє дозвілля цікаво і змістовно.

Поруч з відпочиваючими завжди була й бібліотекар Н. П. Бондарева. Вона проводила цікаві вечори, організовувала мімічні читання і перекази художньої літератури, віршів глухих поетів тощо.

Н. К. Козаченко — регістратор Будинку відпочинку «Сосновий бір» — допомогла нечуучим придбати квитки на зворотній шлях. Взагалі, за чим би не звер-

нулися до цієї трудівниці, Надія Карпівна завжди відгукнеться.

Вдячні відпочиваючі і лікарів «Соснового бору» І. К. Піддубному, до якого за час відпочинку зверталося багато хворих. Він щораз дасть пораду, необхідні ліки, зробить усе залежне від нього, аби здоров'я людей поліпшувалося, а настроїв був завжди бадьорий.

За зразкове обслуговування та смачні обіди хочеться подякувати сестрі-господарні Г. І. Пановій, офіціантам А. М. Ігнатюк, І. І. Шабо-ровій, за ввічливе ставлення гардеробницям М. Г. Захарчук, Н. Н. Мацькайло та багатьом іншим.

Той, хто побував тут хоч один раз, залишаючи будинок відпочинку, обов'язково скаже: «Спасибі вам, друзі, за вашу чуйність і увагу до нас».

О. ВОЛОШИНЮК.

Пуша-Водиця

Київської області.

Запрошує „Дозвілля“

Активна молодість до старості: міф чи реальність? Як збільшити тривалість життя людини?

Ці незвичайні питання призначені аж ніяк не для наукового симпозиуму чи семінару. Вони увійшли до програми вечора львівських ювенологів з клубу «Дозвілля», створеного при міському товаристві «Знання».

Вечорами просторий зал Палацу культури імені М. Козаченка завжди пере-

повнений. І приходить сюди не тільки молодь, а й люди зрілого віку. Та й кому, скажіть, не хочеться продовжити період активної молодості, а можливо, навіть і повернути її? І хоч проблеми ці далеко ще не розв'язані наукою, відповіді на багато своїх запитань члени клубу дістають уже тепер від гостей «Дозвілля» — досвідчених лікарів ювенологів і геронтологів.

РЕАБІЛІТАЦІЯ: ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ

ДЕ ПРИДБАТИ СТЕРЕОНАВУШНИКИ СЛАБОЧУЮЧИМ

Як уже повідомлялося в газеті «Наше життя», з Міністерством торгівлі УРСР досягнуто домовленості про позачерговий продаж слабочуючим членам Товариства стереонавушників з амбушуром в магазинах «Радіотовари».

Друкуючи в газеті перелік цих магазинів, відділ реабілітації Центрального правління УТОГ вважає за необхідне додатково пояснити.

Купуючи навушники, треба обов'язково, тут же, в магазині, підключити їх до приймача і пересвідчитись, що вони придатні для покупки. Це пов'язано з тим, що у кожного із слабочуючих членів УТОГ різний рівень втрати слуху, а отже, кожному з них треба особисто пересвідчитись, підходять для нього наявні навушники чи ні.

Всі стереонавушники виготовляються не зі штепсельною вилкою для підключення до приймача, а з так званою штекерною, що має на кінці три або п'ять штирів. Між тим, чорно-білі телевізори та ряд радіоприймачів мають розетки для підключення навушників саме через штепсель. У таких випадках у придбаних навушниках штекер необхідно замінити на штепсель, або ж штепсель поставити додатково до штекера.

Це можна зробити самостійно або в ательє по ремонту побутової радіотехніки.

У даний час стереонавушники згідно з вказівками Міністерства торгівлі республіки відпускаються членами Товариства позачергово тільки за списками обласних відділів УТОГ. За одержаними нами повідомленнями всі відділи Товариства вже провели значну роботу по складанню списків та передачі їх до відповідних обласних управлінь торгівлі.

Проте Волинський облвідділ УТОГ не обмежився при цьому тільки існуючими рамками позачергового продажу навушників. Тут проявили корисну ініціативу і після погодження з торговельними організаціями надрукували в обласній газеті «Радянська Волинь» спеціальне оголошення про те, що всі бажані придбати стереонавушники можуть звертатися безпосередньо до магазинів радіотоварів та Центрального універмагу.

Отже, як видно на прикладі Волинського облвідділу, уже тепер чимало питань реабілітації глухих можна вирішити на місцях позитивно, якщо підійти до їх розв'язання творчо.

Ю. СВЕРГІН,
ст. інженер відділу реабілітації ЦП УТОГ.

СПИСОК РАДІОМАГАЗИНІВ, ДЕ ПРОДАЮТЬСЯ СТЕРЕОНАВУШНИКИ ДЛЯ ГЛУХИХ

м. Вінниця, вул. Гагаріна, Центральний універмаг;
м. Луцьк, Центральний універмаг, магазин № 41 «Радіотовари»;
м. Ворошиловград, вул. Карла Маркса, магазин № 3 «Електрон»;
м. Дніпропетровськ, вул. Титова, 2, «Культтовари»;
м. Житомир, вул. Карла Лібкнехта, 32, магазин № 7 «Культтовари»;
м. Ужгород, магазин «Електрон»;
м. Запоріжжя, вул. Яценка, 1, магазин «Юний технік»;
м. Івано-Франківськ, вул. Карла Маркса, 1, магазин № 219 «Радіотовари»;
м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 12, магазин «Мелодія»;
м. Миколаїв, вул. Плахінської, 69, магазин № 40;
м. Одеса, магазин № 38 об'єднання «Культпобутгосптовари»;
м. Полтава, магазин «Радіотовари»;
м. Ровно, вул. Жовтнева, 15, магазин № 19 «Юний технік»;
м. Суми, вул. Харківська, 4, магазин № 52 «Радіо»;
м. Тернопіль, вул. 1 Травня, 2, магазин «Екран»;
м. Харків, площа Пролетарська, ЦУМ (відділ радіотоварів);
м. Херсон, Проспект Ушакова, 49, Центральний універмаг;
м. Хмельницький, вул. Фрунзе, 63, магазин «Вогник»;
м. Черкаси, вул. Урицького, 190, магазин «Юний технік»;
м. Чернівці, вул. Леніна, 10, магазин № 77, «Радіотовари»;
м. Чернівці, вул. Леніна, 32, магазин № 39, «Електрон».

Добре почувається на сцені активна учасниця художньої самодіяльності Івано-Франківського будинку культури Ніна Полковник.

На знімку: Н. Полковник виконує український танок «Гандзя».

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

зустрічі за інтересами дають можливість широко пропагувати науково-технічні знання, досягнення в галузі літератури і мистецтва, допомагають виховувати у людей добрий смак і, найголовніше, — вчать високої культури спілкування.

Г. НЕКРАСОВА.

Львів.

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ.